

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2023.4.66>**Т. Г. Цибулін**

кандидат юридичних наук

РОЗВИТОК АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ПРО ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНУ РОБОТУ (ДІЯЛЬНІСТЬ) В ОРГАНАХ ЮСТИЦІЇ (ПЕРІОД З 2014 РОКУ ПО СЬОГОДНІ)

В статті розкрито особливості розвитку адміністративно-правових досліджень про інформаційно-аналітичну роботу (діяльність) в органах юстиції в період з 2013 по сьогодні. Встановлено, що вперше про інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів виконавчої влади згадувалось в нормативно-правових актах від 1998 року, в яких передбачалися заходи інформатизації органів державної влади та місцевого самоврядування. З'ясовано, що в історії розвитку адміністративно-правової наукової думки про інформаційно-аналітичну роботу (діяльність) можна виділити три періоди: 1) з 1991 по 1999 роки; 2) з 2000 по 2013 роки; 3) з 2014 року дотепер. Наголошено, що інформаційно-аналітична робота (діяльність) активно досліджувала в межах інших наукових напрямків (інформатика, теорія державного управління і ін.), тоді як в межах науки адміністративного права такі дослідження мали поодинокий характер. Зроблено висновок, що в теорії адміністративного права відсутнє сьогодні намагання залучити поняття «інформаційно-аналітична робота (діяльність)» до свого категоріального апарату. Для пояснення адміністративно-правових процесів та явищ, що притаманні функціонуванню органів виконавчої влади та безпосередньо Міністерству юстиції України, вчені з надзвичайною наполегливістю (якщо брати за основу період з 2014 року по сьогодні) продовжують використовувати математичні чи управлінські поняття. На жаль, використання понять, які були вроблені іншими науками, в адміністративно-правових дослідженнях не завжди дає позитивний ефект для науки адміністративного права. Коли мова йде про впровадження автоматизованих систем обробки інформації та інформаційно-аналітичного забезпечення в діяльність органів виконавчої влади, то дійсно в адміністративно-правових дослідженнях, що присвячені цій проблематиці, доречно використовувати поняття, які пропонують відповідні математичні та управлінські науки. Коли ж мова йде про організацію інформаційно-аналітичної роботи в органах юстиції, яка, в свою чергу, допомагає як вирішенню внутрішньо-організаційних питань в цих органах, так і реалізації компетенції даних суб'єктів публічного управління, то не можливо всебічно та результативно з практичної точки зору розкрити специфіку інформаційно-аналітичної роботи без наділення її, по-перше, правовим, по-друге адміністративно-правовим змістом.

Ключові слова: органи юстиції, Міністерство юстиції України, інформаційна діяльність, аналітична діяльність, інформаційно-аналітична діяльність, наука, адміністративно-правові дослідження.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Вперше про інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів виконавчої влади згадувалось в Законах України «Про Національну програму інформатизації» [1], «Про Концепцію Національної програми інформатизації» [2] і «Про затвердження Завдань Національної програми інформатизації на

1998 – 2000 роки» [3], де передбачалися заходи інформатизації органів державної влади та місцевого самоврядування.

І хоча в цих нормативно-правових актах не використовувався термін «інформаційно-аналітична робота (діяльність)», законодавець піднімав низку важливих для суспільства і функціонування держави завдань: 1) щодо інформаційно-аналітичної підтримки, взаємодії і інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності

органів публічного управління, інформаційно-аналітичної взаємодії між ними; 2) щодо формування систем інформаційно-аналітичних центрів.

Виконання поставлених завдань неможливе без загального розуміння інформаційно-аналітичної підтримки, взаємодії, роботи і діяльності, які реалізуються в органах публічного управління. Наприклад, наука адміністративного права покликана була запропонувати теоретичні підходи до розуміння зазначених соціально-правових явищ, втім у період з 1991 по 2013 роки мало що було в цьому сенсі зроблено. Більшість комплексних адміністративно-правових досліджень ґрунтувалися на здобутках науки «інформатика» і не намагалися наповнити поняття «інформаційно-аналітична підтримка», «інформаційно-аналітична взаємодія», «інформаційно-аналітична робота» і «інформаційно-аналітична діяльність» адміністративно-правовим змістом. Особливої актуальності ці питання набули у 2014 році, коли Верховна Рада України ратифікувала «Угоду про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» [4], а Україна остаточно визначилася із напрямом подальшого свого цивілізаційного розвитку.

У зв'язку із цим, набуває актуальності аналіз комплексних наукових праць з адміністративного та інформаційного права, які були написані в період з 2014 року по сьогодні та присвячувались інформаційно-аналітичній діяльності в органах виконавчої влади.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковане розв'язання проблеми та виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячена стаття. Теоретичним підґрунтям для написання статті стали праці таких вчених як О.Г. Додонов, С.Р. Коженевський, Д.В. Ланде, О.А. Мандзюк, В.Г. Путятін, С.В. Сенік, Н.В. Сугоняко, Ю.П. Сурмін, А.В. Царук і ін. Втім, слід констатувати, що інформаційно-аналітична робота (діяльність) в органах юстиції і безпосередньо в

Міністерстві юстиції України залишається малодослідженим соціально-правовим явищем.

Власне відсутність комплексних досліджень з цього питання в сучасній науці адміністративного права і зумовила необхідність даної публікації.

Постановка завдань. Метою написання статті є аналіз розвитку адміністративно-правових досліджень про інформаційно-аналітичну роботу (діяльність) в органах юстиції в період з 2013 по сьогодні.

Виклад основного матеріалу. Загалом в історії розвитку адміністративно-правової наукової думки про інформаційно-аналітичну роботу (діяльність) можна виділити три періоди: 1) з 1991 по 1999 роки; 2) з 2000 по 2013 роки; 3) з 2014 року дотепер.

Отже, останній період розвитку наукової думки про інформаційно-аналітичну роботу (діяльність), який хочемо проаналізувати в межах даної публікації, розпочався в 2014 році та триває дотепер. Одразу ж зазначимо, в сфері адміністративно-правових досліджень суттєвих змін, в порівнянні із попередніми періодами, не відбулося. Інформаційно-аналітична робота (діяльність) продовжила активно досліджуватись в межах спеціальностей «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа», «Механізми державного управління», «Публічне управління та адміністрування» та навіть «Конституційне; муніципальне право», тоді як в межах спеціальності «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» такі дослідження мали поодинокий характер.

У 2020 році окремі аспекти інформаційно-аналітичної роботи (діяльності) розкриває С.В. Сенік у своєму комплексному дослідженні на тему «Адміністративно-правове регулювання діяльності Національної поліції України у сфері обігу інформації з обмеженим доступом» [5]. Автор запропонував та обґрунтував наступні думки.

1. С.В. Сенік виділяє п'ять етапів становлення і розвитку «інформаційної та інформаційно-аналітичної діяльності в органах правопорядку на території сучас-

ної України» [5, с. 27-39], а саме: а) дореволюційний (з XVIII ст. до 1917 року); б) ранній радянський (з 1917 року до середини 1960-х років); в) період автоматизації інформаційної діяльності (1970-х до початку 1990-х років); г) період інформатизації органів внутрішніх справ України (початок 1990-2015 роки); ґ) період інформаційного забезпечення Національної поліції України (з 2015 року дотепер).

Вченим в основу класифікації періодів становлення інформаційно-аналітичної діяльності правоохоронних органів було покладено технічні особливості обробки інформації та процес інформатизації суспільства і держави. Відповідно мова йде не про періодизацію розвитку наукової думки про інформаційно-аналітичну роботу (діяльність), а про періодизацію засобів забезпечення збору, обробки і використання інформації в правоохоронних органах. Відповідно запропонована періодизація повністю відповідає цілям та завданням дослідження, яке провів С.В. Сенік, але не корелюється із цілями та завданнями нашого дослідження.

2. С.В. Сенік акцентує увагу на тому, що об'єктом його дослідження «є адміністративно-правові відносини у сфері інформаційної та інформаційно-аналітичної діяльності Національної поліції, а предметом дослідження – діяльність Національної поліції у сфері обігу інформації з обмеженим доступом» [5, с. 55].

Як вже зазначалося, дуже рідко об'єктом, тим паче, предметом адміністративно-правових досліджень є інформаційно-аналітична робота (діяльність).

3. С.В. Сенік, наголошує на тому, що:

– «інформаційно-аналітична діяльність це специфічні види людської діяльності» [5, с. 56];

– люди часто не замислюються над природою таких термінів як «аналітика», «інформація», «аналітична діяльність»;

– знання про інформаційно-аналітичну діяльність є комплексними, адже поєднують знання із таких сфер як інформатика, логіка, методологія і евристика;

– дати чітке визначення інформаційно-аналітичної діяльності дуже складно, адже це питання «є досить проблематичним і будь-яка спроба зробити це одно-

значно призведе до виникнення наукової дискусії» [5, с. 56].

По-перше, інформаційна обробка даних може здійснюватися автоматизованими системами, тоді як аналітична обробка інформації здійснюється виключно людьми. Тому погоджуємось із тезою С.В. Сенік, що інформаційно-аналітична діяльність може здійснюватися виключно людиною. По-друге, над природою понять «аналітика», «інформація», «аналітична діяльність» та багатьох інших суміжних понять замислюються, як правило, лише ті люди, в коло професійних обов'язків яких це входить (фахівці, експерти, науковці і ін.). Іноді, за власною ініціативою ці питання є цікавими для допитливого обивателя. Тому не потрібно дорікати всім без виключення людям в тому, що вони не замислюються над природою понять «інформація» чи «інформаційно-аналітична діяльність». Втім, можна висловити занепокоєння, що фахівці (особливо адміністративісти-науковці) іноді не замислюються над природою таких термінів, хоча і використовують їх для досягнення цілей і вирішення завдань власних науково-дослідних праць. По-третє, погоджуємось із С.В. Сенік в тому, що знання про інформаційно-аналітичну діяльність є комплексними, втім коли мова йде про інформаційно-аналітичну роботу (діяльність) як об'єкт чи предмет адміністративно-правового дослідження, то інформаційно-аналітична діяльність повинна набувати адміністративно-правового змісту та значення. А це, в свою чергу, неминуче призведе до виникнення в понятійному апараті адміністративного права поняття, яке буде співзвучне за назвою з подібними термінами в інформатиці, бібліотечній справі чи теорії державного управління, але відмінним від них та принципово іншим за змістовним наповненням. Підходи до розуміння та засади реалізації інформаційно-аналітичної діяльності, які пропонуються, наприклад, в межах бібліотечної справи, не можуть бути стовідсотково перенесені у сферу функціонування органів державної влади та безпосередньо Міністерства юстиції України. Вони потребують переосмислення, як з точки зору специфіки адміністративно-правового регулювання, так і з точки зору особли-

ностей функціонування органів державної влади (в нашому випадку Міністерства юстиції України). По-четверте, погоджуємось із тим, що запропонувати науково-обґрунтоване визначення інформаційно-аналітичної діяльності, яке б не суперечило всім без виключення концепціям, що представлені в спеціальній літературі, не можливо. Втім, це не означає, що адміністративістам не слід намагатись пропонувати таке визначення інформаційно-аналітичної діяльності, яке б «максимум» відповідало потребам науки адміністративного права, «мінімум» – потребам конкретного дослідження. Вибачаємось за публіцистику, але якщо боятись дискусій та критики стосовно запропонованих в науковій праці дефініцій, то не слід взагалі займатись науково-дослідною діяльністю.

4. С.В. Сенік, посилаючись на те, що запропонувати дефініцію інформаційно-аналітичної діяльності дуже складно та проблемно, бо це може викликати дискусії у науковому середовищі, неспішно (автор використовує словосполучення «можна усвідомлювати» [5, с. 65]) пропонує власне бачення змісту інформаційно-аналітичної діяльності Національної поліції. Так, спочатку вчений робить посилання на два визначення, що пропонуються в спеціальній літературі, а саме:

1) «інформаційно-аналітична діяльність – це сукупність дій, заснованих на концепціях, методах, засобах, нормативно-методичних матеріалах збору, накопичення, обробки та аналізу даних з метою обґрунтування та прийняття рішень» [5, с. 56]. Посилання було зроблене на навчальний посібник з теорії систем та системного аналізу, написаний соціологом, політологом та фахівцем у сфері державного управління Ю.П. Сурміним [6];

2) «інформаційно-аналітична діяльність – це діяльність, що забезпечує збирання, оброблення, зберігання, пошук та розповсюдження інформації, а також формування організаційного ресурсу та організацію доступу до них» [5, с. 56]. Посилання було зроблене на словник термінів, які використовуються в галузі комп'ютерних інформаційних систем [7, с. 163].

Запропоновані вище визначення інформаційно-аналітичної діяльності відповіда-

ють цілям та завданням, що ставляться перед такими науковими напрямками як інформатика та теорія державного управління, втім жодне із них в повній мірі не відповідає, по-перше, цілям нашого дослідження, по-друге, сучасним потребам науки адміністративного права.

С.В. Сенік вважає, що під інформаційно-аналітичною діяльністю Національної поліції України «можна усвідомлювати комплекс засобів (організаційно-правових, технічних, технологічних тощо), які є основою для процесів збирання, одержання, оброблення, розповсюдження, аналізу, захисту та використання інформаційних ресурсів, що забезпечують потрібні для виконання визначених законом завдань та функцій, спрямованих на досягнення відповідного рівня безпеки, забезпечення публічного порядку, протидію злочинності, забезпечення прав і свобод громадян, охорону власності й є системоутворюючим елементом будь-якої управлінської діяльності» [5, с. 65].

Розглядаючи інформаційно-аналітичну діяльність як комплекс організаційно-правових, технічних, технологічних і інших заходів С.В. Сенік по-суті отожднює між собою два поняття «інформаційно-аналітичне забезпечення» та «інформаційно-аналітична діяльність». При цьому відсутня порівняльна характеристика понять «інформаційно-аналітична робота» та «інформаційно-аналітична діяльність».

Друга частина запропонованого С.В. Сенік визначення інформаційно-аналітичної діяльності звертає увагу на специфіку компетенції Національної поліції, яка закріплена законодавством України, що, на нашу думку, є корисним при характеристиці специфіки інформаційно-аналітичної роботи (діяльності) будь-якого суб'єкта владних повноважень (не є виключенням в цьому і Міністерство юстиції України).

У 2020 році була захищена дисертація О.А. Мандзюк на тему «Адміністративно-правове регулювання аналітичної діяльності в Україні» [8]. Звертають на себе увагу наступні положення автореферату дисертації.

1. О.А. Мандзюк при викладенні змісту дисертаційного дослідження орієнтувався

та використовував наукові джерела, в яких інформаційно-аналітичне забезпечення розглядається як «невід'ємний компонент ухвалення управлінських рішень органами державної влади і місцевого самоврядування» [8, с. 1]. Тобто використовувались здобутки теорії державного управління чи, як вона зараз називається, теорії публічного управління та адміністрування. В котре наголошуємо на тому, що не завжди здобутки управлінських наук можуть без перешкод стовідсотково ефективно використовуватись в межах науки адміністративного права.

2. О.А. Мандзюк стверджує, з чим не можемо погодитись в повній мірі, що «попри наявність значного масиву наукових праць в галузі адміністративного права стосовно інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів державної влади, безпосередньо наукові проблеми адміністративно-правового регулювання аналітичної діяльності в Україні на рівні дисертації ще й досі системно не досліджувалися» [8, с. 1]. Якщо брати до уваги не наукові статті чи тези конференцій, а комплексні наукові праці у вигляді дисертацій, монографій і навіть підручників та навчальних посібників, то інформаційно-аналітичне забезпечення, як і аналітична діяльність, залишаються в науці адміністративного права малодослідженими соціально-правовими явищами.

3. О.А. Мандзюк пропонує критерії, за якими слід розрізняти поняття «інформаційно-аналітична діяльність» та «аналітична діяльність». Зокрема, вчений констатує:

- що аналітичну діяльність слід розглядати як родове поняття по відношенню до інформаційно-аналітичної діяльності [8, с. 7];

- «що специфіка аналітичної діяльності в інформаційній сфері полягає в тому, що вона максимально наближена до діяльності наукової, проте слугує не розвиткові науки як такої, а має прикладне значення, зокрема виступає фундаментом для ухвалення певних управлінських рішень» [8, с. 22].

На жаль в змісті автореферату не була відображена аргументація окреслених

позицій. Втім, і перше, і друге твердження О.А. Мандзюк мають право на існування та потребують належного аналізу з боку адміністративістів України.

4. О.А. Мандзюк пропонує авторське визначення інформаційно-аналітичної компетентності індивідуальних суб'єктів інформаційних відносин під якою розуміє «системну, багатофакторну поліфункціональну якість, що характеризується набором інформаційних і аналітико-синтетичних компетенцій, спроможностей, способів мислення, світоглядного й неупередженого ставлення до об'єктів аналізу, що надає можливість виявляти і вирішувати проблеми у визначені строки на рівні поставлених завдань» [8, с. 5-6]. Тобто звертається увага на індивідуальні знання, уміння, навички та інші властивості, притаманні особі, які дозволять їй професійно виконувати обов'язки аналітика в органі державної влади чи органі місцевого самоврядування. Приємно, що О.А. Мандзюк специфіку інформаційно-аналітичної роботи (діяльності) намагається розкрити не тільки через призму компетенції суб'єкта публічного управління, а й через компетенцію суб'єкта, який безпосередньо здійснює аналітичну діяльність у відповідному органі.

У 2021 році інформаційно-аналітична діяльність стала предметом дослідження А.В. Царук, присвяченого особливостям «адміністративно-правового забезпечення інформаційно-аналітичної діяльності Державної прикордонної служби України в контексті євроінтеграції» [9]. В дисертації звертається увага на наступних важливих питаннях.

1. А.В. Царук стверджує, що інформаційно-аналітична діяльність, як термін, «давно завоював популярність, адже сучасні політики, економісти, менеджери, правоохоронці оперують ним вільно і з видимим задоволенням» [9, с. 30]. Професійність політика, економіста, журналіста, менеджера чи будь-якого іншого фахівця проявляється в умінні використовувати терміни та поняття за призначенням, а саме, у тому змістовному значенні, яке вимагає сфера знань та ситуація, що склалася на даний момент. Враховуючи ж чисельність наукових підходів до визна-

чення поняття «інформаційно-аналітична діяльність», представлених в різних сферах наукового пізнання, використання даного терміну з вуст політиків іноді є модним, але недоречним.

2. Розкриваючи зміст поняття «інформаційно-аналітична діяльність» А.В. Царук наголошує, що саме аналітична складова є основою розуміння її специфіки [9, с. 30]. Не заперечуючи дане твердження, вважаємо, що при характеристиці інформаційно-аналітичної діяльності слід враховувати і особливості інформаційної складової, адже об'єктом такої діяльності залишається інформація.

3. А.В. Царук вважає, що інформаційно-аналітична діяльність;

- є поняттям ширшим, «ніж просто експертна діяльність» [9, с. 31];

- реалізується суб'єктом, який володіє «сукупністю інтелектуальних технологій, що дозволяє адекватно відображати сутність явищ і процесів, виявляти приховані в потоках поточної інформації чинники, тенденції та закономірності розвитку обстановки, прогнозувати і створювати наукову основу для управлінських рішень» [9, с. 31];

- «носить більш оперативний і прикладний характер, у порівнянні з наукою» [9, с. 31].

З одного боку, вчений розмежовує поняття «інформаційно-аналітична діяльність», «експертна діяльність» та «наукова діяльність», з іншого, акцентує увагу на специфічних вимогах до особи, яка здійснює аналітичну частину в інформаційно-аналітичній діяльності.

Якщо звернутися до положень науково-дослідної роботи Н.В. Сугоняко, яка була написана у 2021 році та присвячена особливостям інформаційної діяльності суду в Україні [10], то слід констатувати, що вчена не розділяє між собою за змістом інформаційну, аналітичну чи інформаційно-аналітичну діяльність суду. Вона трактує поняття «інформаційна діяльність» у широкому значенні, тобто включаючи до його змісту і аналітичну складову, а тому до функцій інформаційної діяльності відносить, наприклад, «участь в аналізі судової статистики, вивчення та узагальнення судової практики, забезпечення підготовки

аналітичних довідок, таблиць, інформації з питань судової статистики» [10].

Закінчивши аналіз дисертаційних досліджень, які, по-перше, були присвячені питанням інформаційно-аналітичної діяльності в органах державної влади, по-друге, написані за останні десять років, хочемо звернути увагу на те, що в науковій літературі відсутні інші комплексні праці, наприклад, у вигляді монографій, підручників чи навчальних посібників, які б розкривали специфіку інформаційно-аналітичної діяльності як об'єкту адміністративно-правових досліджень чи об'єкту адміністративно-правового регулювання.

Висновки та перспективи подальших розробок. На підставі проведеного в статті аналізу можна зробити висновок, що в теорії адміністративного права відсутнє сьогодні намагання залучити поняття «інформаційно-аналітична робота (діяльність)» до свого категоріального апарату. Для пояснення адміністративно-правових процесів та явищ, що притаманні функціонуванню органів виконавчої влади та безпосередньо Міністерству юстиції України, вчені з надзвичайною наполегливістю (якщо брати за основу період з 2014 року по сьогодні) продовжують використовувати математичні чи управлінські поняття. На жаль, використання понять, які були вроблені іншими науками, в адміністративно-правових дослідженнях не завжди дає позитивний ефект для науки адміністративного права. Коли мова йде про впровадження автоматизованих систем обробки інформації та інформаційно-аналітичного забезпечення в діяльність органів виконавчої влади, то дійсно в адміністративно-правових дослідженнях, що присвячені цій проблематиці, доречно використовувати поняття, які пропонують відповідні математичні та управлінські науки. Коли ж мова йде про організацію інформаційно-аналітичної роботи в органах юстиції, яка, в свою чергу, допомагає як вирішенню внутрішньо-організаційних питань в цих органах, так і реалізації компетенції даних суб'єктів публічного управління, то не можливо всебічно та результативно з практичної точки зору розкрити специфіку інформаційно-аналітичної роботи без наділення її, по-перше, правовим, по-друге адміністративно-правовим змістом.

Список використаної літератури:

1. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 04.02.1998 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1998. № 27-28. Ст. 181. (втратив чинність).
2. Про Концепцію Національної програми інформатизації: Закон України від 04.02.1998 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1998. № 27-28. Ст. 182.
3. Про затвердження Завдань Національної програми інформатизації на 1998 – 2000 роки: Закон України від 04.02.1998 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1998. № 27-28. Ст. 183. (втратив чинність).
4. Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Закон України від 16.09.2014 р. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 40. Ст. 2021.
5. Сенік С.В. Адміністративно-правове регулювання діяльності Національної поліції України у сфері обігу інформації з обмеженим доступом: дис. ...докт. філос.: 081 «Право»; Львівський державний університет внутрішніх справ. Львів, 2020. 240 с.
6. Сурмін Ю.П. Теорія систем та системний аналіз: Навч. посіб. К.: МАУП, 2003. 368 с.
7. Додонов О.Г., Ланде Д.В., Коженевський С.Р., Путятін В.Г. Комп'ютерні інформаційні системи і сховища даних. Тлумачний словник. К.: Фенікс, 2013. 554 с.
8. Мандзюк О.А. Адміністративно-правове регулювання аналітичної діяльності в Україні: автореф. дис. ...докт. юрид. наук: 12.00.07; Державний вищий навчальний заклад «Ужгородський національний університет». Ужгород, 2020. 38 с.
9. Царук А.В. Адміністративно-правове забезпечення інформаційно-аналітичної діяльності Державної прикордонної служби України в контексті євроінтеграції: дис. ...докт. філос.: 081 «Право»; Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького. Хмельницький, 2021. 266 с.
10. Сугоняко Н.В. Інформаційна діяльність суду в Україні: дис. ...докт. філос.: 081 «Право»; Сумський державний університет. Суми, 2021. 232 с.

Tsybulin T. H. Development of administrative and legal research on information and analytical work (activity) in justice bodies (period from 2014 to the present)

The article reveals the features of the development of administrative and legal research on information and analytical work (activity) in justice bodies in the period from 2013 to the present. It is established that for the first time the information and analytical support of the activities of executive bodies was mentioned in regulatory legal acts from 1998, which provided for measures to informatize state authorities and local self-government bodies. It is found that in the history of the development of administrative and legal scientific thought on information and analytical work (activity), three periods can be distinguished: 1) from 1991 to 1999; 2) from 2000 to 2013; 3) from 2014 to the present. It is emphasized that information and analytical work (activity) was actively studied within other scientific areas (informatics, public administration theory, etc.), while within the science of administrative law such studies were isolated. It is concluded that in the theory of administrative law there is no attempt to include the concept of "information and analytical work (activity)" in its categorical apparatus today. To explain administrative and legal processes and phenomena inherent in the functioning of executive bodies and directly the Ministry of Justice of Ukraine, scientists with extreme persistence (if we take the period from 2014 to the present) continue to use mathematical or managerial concepts. Unfortunately, the use of concepts that were developed by other sciences in administrative and legal research does not always have a positive effect for the science of administrative law. When it comes to the introduction of automated information processing systems and information and analytical support in the activities of executive bodies, it is indeed appropriate to use the concepts offered by the relevant mathematical and managerial sciences in administrative and legal research devoted to this issue. When it comes to organizing information and analytical work in justice bodies, which, in turn, helps both to resolve internal organizational issues in these bodies and to implement the competence of these public administration entities, it is not possible to comprehensively and effectively from a practical point of view to reveal the specifics of information and analytical work without endowing it with, firstly, legal, and secondly, administrative and legal content.

Key words: justice bodies, Ministry of Justice of Ukraine, information activities, analytical activities, information and analytical activities, science, administrative and legal research.